

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.710/2021/11.sz.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. április 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

végzést:

Az oktatási feladatok ellátására rendelt épület közvetlen környezetében kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2021. október 18. napján kihirdetett 25.B.225/2021/13. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 7.200 (hétezer-kettőszáz) forint vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A Debreceni Ítéltábla felülbírált a Debreceni Törvényszék 25.B.225/2021/13. számú ítéletét, mellyel vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (2) bekezdés a) pont] miatt kettő év szabadságvesztésre és kettő év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Kimondta, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésének kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, 970.000 (kilencszázhetvenezer) forint erejéig vagyonekobzást rendelt el, továbbá rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, míg ellene a vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett fellebbezett. Az ítélet ellen terhelti perorvoslat nem érkezett tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalást a vádlott távollétében fejezte be, mivel vádlott ismeretlen helyen tartózkodott.

[3] A védő a Be. 584. § (6) bekezdésében írt kötelezettségének eleget téve fellebbezését az alábbiakkal indokolta:

Álláspontja szerint az eljárás során nem volt bizonyítva, hogy a tényállásban megállapított vásárlások során valóban kábítószernek minősülő hatóanyag tartalmú cannabis volt a jogügylet tárgya, mint ahogyan az sem volt bizonyítva, hogy annak tudatában adta át a

növényt a társainak, hogy azt mások iskolában és amellett fogják majd továbbadni. nyilatkozata szerint csak közvetített. Álláspontja szerint az sem volt minden kétséget kizáróan bizonyítva, hogy a vádlottnál házkutatás során megtalált anyagok hozzá voltak köthetőek.

[4] Hivatkozott arra is, hogy gyanúsított kihallgatására nem a törvényben biztosított keretek között került sor. Tény, hogy a vádlott vérében 3,4 mg/ml érték THC volt és a nyomozóknak a adta fiziológiai jelzések alapján ezzel tisztában kellett lenniük, annak ellenére, hogy akként nyilatkozott, hogy nem áll kábítószer hatása alatt. Tény az is, hogy védő jelenléte nélkül hallgatták ki. Tény az is, hogy a nyomozási iratokban fellelhető papír alapú igazolás szerint védő kirendelésére 2017. október 27-én 3 óra 39 perckor került sor, több, mint 48 perccel a kihallgatás elkezdését követően. A kirendelés tényéről szóló értesítésről egy feljegyzés található a nyomozási iratokban, mely szerint 2017. október 27-én 6 óra 58 perckor, azaz 70 perccel a kihallgatást befejezően követően teljesítették. Ennek ellenére a jegyzőkönyvben azt rögzítették, hogy: „megértettem, hogy kirendelt védőm ügyvéd a kihallgatás időpontjáról és annak helyéről értesítve lett, de a kihallgatásomon egyéb elfoglaltsága miatt nem tud részt venni”. Ez egyébként a tartalmában nem is felelt meg a jegyzőkönyv azon szövegrészének, mely szerint: „a kihallgatást megelőzően, vagy közben a védő telefonon történt értesítése megtörtént”. Mindezek alapján arra vonható le minden kétséget kizáróan következtetés, hogy a védőt azt követően rendelték ki, hogy hozzákezdtek gyanúsított kihallgatásához.

[5] Ezen kívül tényként rögzíthető az is, hogy a gyanúsított kihallgatás 179 percig tartott, ez alatt egy igen rövid, mintegy egy oldalas vallomást tett, amely egyáltalán nem életszerű. Nem véletlen mindezek után az, hogy az elsőfokú bíróság is ítéletében elismerte, hogy a védő kirendelésével kapcsolatban merültek fel anomáliák, azonban az elsőfokú bíróság nem a megfelelő következtetést vonta le a fentiekből. Utalt a védő arra, hogy a Be. 3. § (1) bekezdése alapján a terheltnek a büntetőeljárás minden szakaszában joga van a hatékony védelemhez, utalt a Be. 48. §, továbbá a 46. § b) pontjában írt szabályok megszegésére, utalt az Alkotmánybíróság 8/2013 (III.1.) határozatában írtaknak semmibe vételére, melyek alapján azt a következtetést vonta le, hogy a nyomozati eljárás hibás volta miatt az ügyben törvénysértő módon történt a vádemelés és az elítélés is.

Vitatta továbbá a bünszövetséggel kapcsolatban tett első bírói megállapítást is. Mindezek alapján elsődlegesen a vádlottal szembeni büntetőeljárást törvényes vád hiányában történő megszüntetését, másodlagosan az ítélet megváltoztatását, a vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését, harmadlagosan pedig a minősítés, ezen belül is a bünszövetségi elkövetés megállapításának mellőzését és ezzel egyidejűleg a szabadságvesztés büntetés felfüggesztését, tehát a szankció enyhítését indítványozta.

[6] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.383/2021/2. számú átiratában a vádlott tekintetében előterjesztett perorvoslatot nem tartotta alaposnak és a következő észrevételeket tette:

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával eljárva az elkülönítést követően, a vádlott távollétében megalapozott tényállást állapított meg, amelyet a vádlottnak az eljárás korábbi szakaszaiban előterjesztett, a bűncselekmény elkövetését részben elismerő, de túlnyomó részt tagadó vallomásával szemben a bizonyítás, a tárgyalás anyagává tett, a további vádlottaktól származó részbeni beismerő és vádlottra nézve is terhelő vallomásokra alapított. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelte, indokolási kötelezettségének eleget tett. Okszerűen vont le következtetést vádlott

bűnösségére és cselekményének jogi minősítése is törvényes. Ugyancsak törvényes a vádlottal szemben kiszabott büntetés neme és mértéke is. Mindezek alapján indítványozta az eljárásnak a vádlott távollétében történő lefolytatása során azt, hogy az ítéltábla nyilvános ülésen eljárva a Debreceni Törvényszék ítéletét vádlott tekintetében hagyja helyben.

[7] A Debreceni Ítéltábla a védelmi fellebbezés folytán az elsőfokú bíróság ítéletét, illetve az azt megelőző eljárást az ügyési indítványnak megfelelően a Be. 599. § szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

[8] A nyilvános ülésen a védő a fenti beadványában írtakat fenntartotta.

[9] A vádhatóság jelenlévő képviselője a védő kirendelésével kapcsolatos védelmi aggály tekintetében rámutatott, hogy e körben újdonság nem hangzott el, a védő az elsőfokú eljárás során védőbeszédében ugyan ezekre az anomáliákra hívta fel a figyelmet. E problémakörrel az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen foglalkozott, mely tekintetében az ügyészség szerint nem valósult meg hatályon kívül helyezést eredményező szabálysértés. Az ügy érdemét illetően rámutatott, hogy a törvényszék a tényállást megalapozottan állapította meg, a minősítés ugyancsak törvényes, a bünszövegség mellőzésének megállapítására az adott tényállási elemek mellett nincs lehetőség. Az elsőfokú bíróság enyhítő szakasz alkalmazásával határozta meg a büntetés mértékét, annak lényeges enyhítésére ezért nincs mód.

[10] A védelmi fellebbezés terjedelme miatt a korlátozott felülbírálat szabályai jelen ügyben nem voltak alkalmazhatóak, a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű volt. Az ítéltábla egyaránt vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a bizonyítás törvényességét, a tényállás megalapozottságát, a bűnösségre vont következtetés és a minősítés helyességét, a kiszabott büntetést és az ítélet egyéb rendelkezéseit is.

[11] Az eljárási szabályok felülvizsgálata körében nem észlelt olyan abszolút eljárási hibát, amely szükségképpen az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Ilyenre nem is történt hivatkozás.

[12] Közismert, hogy az eljárási szabályok vizsgálata a bíróság eljárása során megvalósított esetleges szabálysértésekre korlátozódik. A nyomozás során megvalósuló eljárási szabálysértések önmagukban hatályon kívül helyezéshez nem vezethetnek, viszont következménye lehet valamely bizonyíték kirekesztése. A védő színvonalas beadványában ilyen eljárási szabálysértésre hivatkozott gyanúsított kihallgatása kapcsán, melynek érvrendszerét az ítéltábla maximálisan osztotta. Ez alapján az ítéltábla gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyvét, illetve az abból nyert bizonyítékot, mint gyanúsított vallomást kirekesztette a bizonyítékok köréből, mert a védő által levezetett eljárási szabályok, az Alkotmánybíróság döntése olyan jogi érvek voltak, amelyeknek jelen eljárásban is helyt kellett, hogy fogjanak. A védő által is hivatkozott 8/2013. (III.1.) Alkotmánybírósági határozat eredményeként került az új eljárási törvénybe a védelme jogának új értelmezése, amely a hatékony védelem elvét írja elő. Ennek lényege az, hogy nem szabályozható, hogy milyen védekezési taktikát választ egy ügyben a vádlott, avagy a védő, azonban ennek kereteit biztosítani kell. Biztosítani kell, hogy a védő felléphessen, elláthassa a védelemmel kapcsolatos alapvető feladatát, a terheltek pedig joga van ahhoz, hogy az ügyében védő

járhasson el és számára megfelelő idő is rendelkezésre álljon a védelem biztosítására. A Be. 39. § (6) bekezdése akként rendelkezik, hogy a védekezésre való felkészüléshez, valamint ahhoz, hogy a terhelt a védőjével ellenőrzés nélkül tanácskozhasson a nyomozóhatóság az eljárási cselekmény megkezdését vagy elvégzését legalább egy órára elhalaszthatja, ha a terheltnek a védekezésre való felkészülésre vagy a védővel való tanácskozásra az eljárási cselekmény megkezdése előtt – a terhelt és a védő önhibáján kívüli okból – nem volt lehetősége. Jelen ügyben ez a törvényi előírás sérült. A védő beadványában levezetettek szerint nemhogy nem volt idő ennek biztosítására, hanem a védő kirendelése sem történt szabályszerűen. Az elsőfokú bíróság ítélete a [45] pontban nem véletlenül rögzítette nagyvonalúan, hogy a védő kirendelésének időpontjával kapcsolatban merültek fel anomáliák, azonban a gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyvből az állapítható meg, hogy a védő kirendelésére immár a gyanúsított vallomás felvételének megkezdését követően került csak sor. Ehhez egy bíróság semmilyen körülmények között nem asszisztálhat egy olyan ügyben, amelyben nemcsak, hogy a védelem kötelező, de az is kérdéses, hogy egyáltalán a terhelt kihallgatható állapotban volt-e. E kérdést már önmagában nyilvánvalóan indokolt védővel megkonzultálni, mert arra a kérdésre, hogy a terhelt kábítószer fogyasztott-e kihallgatását megelőzően, már önmagában az erre adott válaszával is bűncselekmény elkövetésével vádolhatja magát.

[13] vádlott gyanúsított vallomása kirekesztésének ugyanakkor a vád törvényessége szempontjából semmilyen jelentősége nincsen, hiszen a 2018. július 1. napjától hatályon új Büntetőeljárási Kódexben már nem szerepel ez a fogalom, hogy törvényes vád, ellenben a vádnak törvényes elemei vannak csupán megjelölve.

[14] gyanúsított vallomásának kirekesztése a bizonyítási eljárás szempontjából sem volt döntő jelentősége. Megállapítható ugyanis, hogy e gyanúsított vallomásban szereplő adatok felhasználása nélkül, pusztán csak a terhelt társak vallomása, a lefoglalás adatai és a szakértői vélemények alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás minden tekintetben megalapozott. E körben a bizonyítás teljeskörűnek tekinthető, az elsőfokú bíróság kimerítő részletességgel teljesítette indokolási kötelezettségét az általa megállapított tényállási elemeknek a bizonyítékbeli alapja a gyanúsított vallomás felhasználása nélkül is megvan. E vallomás legfeljebb a tekintetben tartalmazott adatokat, hogy kitől szerezte be a kábítószer, de ahhoz nem kell túl komoly logikai, avagy tényből tényre történő következtetés, hogy ahhoz, hogy valaki kábítószer értékesítsen, azt valahonnan be is kell szerezni. e vallomásában a kábítószer beszerzésére vonatkozóan egyebekben is meglehetősen elnagyolt vallomást tett.

[15] Az ítéltábla összességében a tényállás felülvizsgálatánál azt állapította meg, hogy a gyanúsított vallomása nélkül is aggálymentesen megállapítható a törvényszék által rögzített tényállás, azokat az ügyben korábban terheltként szereplő II. rendű, III. rendű vádlott vallomásai, a bizonyítás anyagává tett további tanúk vallomásai, valamint az igazságügyi vegyész és toxikológus szakértői vélemények kellőképpen megalapozták. Emiatt a felmentésre irányuló fellebbezést sem találta az ítéltábla alaposnak, mivel az kizárólag a megalapozott tényállást a bizonyítékok mérlegelésén keresztül támadta.

[16] A Debreceni Törvényszék helyesen vont le következtetést vádlott bűnösségére és cselekményének minősítése is mindenben helyes. E körben a bünszövegség mellőzésére vonatkozó védői érvet nem osztotta az ítéltábla. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította

meg, hogy a vádlott kábítószerrel kereskedett és az általa értékesített kábítószer mennyiségének és hatóanyag tartalmának megállapítása megalapozott és a terhére rótt magatartás társtettesként megvalósított cselekvősége a Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja szerinti bünszövetség tartalmi követelményeinek is megfelel. a tényállásban rögzített cselekvőségével nyilvánvalóan egy értékesítési lánc része volt, így esetében a bünszövetség ismérvei fennállnak.

[17] A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezés nem alapos.

[18] A törvényalkotó öttől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a vádlott által megvalósított magatartást. Ehhez képest a törvényszék kettő év tartamban határozta meg vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát, mely tartam meghatározására a törvényszék által helyesen felhívott, a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában írott enyhítő szakasz alkalmazásával kerülhetett sor. Ez alapján a törvényszék a lehető legkevesebb tartamban, kettő évben határozta meg a vádlott büntetését. Ez alapján önmagában kijelenthető, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankció eltúlzottnak nem tekinthető és ennek enyhítésére, azaz a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére az ítéltábla lehetőséget nem látott. Kétségtelen, hogy az ítéltábla az ügyek elkülönítése miatt az ügyben szereplő további vádlottakkal szemben enyhébb szankció kiszabására látott lehetőséget, azonban azon vádlottak tekintetében a cselekmény konkrét tárgyi súlya vádlott cselekvőségéhez kisebb volt, hiszen azon vádlottak tekintetében az ún. könnyű drog esetében csak egy szűkebb körben történt meg a tovább értékesítés és e vádlottak esetében a másodfokú eljárás során igazolható módon kedvező változás állt be az életvitelükben. Jelen ügyben ezen feltételek nem voltak megfigyelhetők, ezért az ítéltábla a szankció tekintetében is az elsőfokú ítélet helybenhagyásáról döntött.

[19] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja, valamint 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban a kirendelt védő közreműködésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alapján állapította meg és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat annak viselésére.

[21] Az ítéltábla jelen határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2022. április 13.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Gömöri Olivér sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 25.B.225/2021/13. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. április 13.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke